

Frederik Max Theodor (Fred) Meijers is geboren op 19 oktober 1902 in Utrecht. Hij was de zoon van Salomon Meijers en Ida Levy. Hij trouwde op 7 januari 1930 in Utrecht met Bertha Katie van Laar. Ze hadden twee zonen. Op 12 juli 1940 zijn ze in Den Haag gescheiden.

Fred had de dagelijkse leiding over slotenfabriek Hopmi, het bedrijf van zijn schoonvader.

Hij was in 1937 assistent hoofdkwartiercommissaris bij Scouting en hielp mee met de organisatie van de 5e Wereld Jamboree in Vogelenzang. Hij zorgde er in 1938 voor dat acht verpleegden van het Centraal Israëlitisch Weeshuis lid werden van Scouting. Zij vormden samen met andere Joodse jongens de Willem de Zwijgergroep in Utrecht. Deze groep had de bijeenkomsten op zondag i.p.v. zaterdag. Max Andriessse, Elias Heijmans en Helmuth Alexander waren scout bij deze groep.

In Utrecht werd op 1 augustus 1871 het Centraal Israëlitisch Weeshuis aan de Utrechtse Nieuwegracht 92 geopend. Het was een landelijk weeshuis voor Joodse kinderen vanaf zes jaar. Max Andriessse en Elias Heijmans zaten in dit weeshuis. Na de Kristalnacht in Duitsland kwamen in het weeshuis dertig gastkinderen die uit Duitsland waren gevlucht. Eén van hen was waarschijnlijk Helmuth Alexander.

In 1938 werd Fred assistent hoofdkwartiercommissaris voor Oud Padvinders.

In oktober 1942 had het Centraal Israëlitisch Weeshuis via de Joodse Raad te horen gekregen dat ze het weeshuis op last van de Zentralstelle binnen een week moesten ontruimen. Op donderdag 15 oktober vertrokken de kinderen met het inwonend personeel naar een godsdienstschool in Amsterdam, achter de Nederlands Israëlitische Hoofdsynagoge aan het Jonas Daniël Meijerplein. Enkele maanden later, op 25 januari 1943, verhuisden ze naar het Centraal Israëlitisch Weeshuis aan de Geldersekade. De uit Duitsland gevluchte kinderen gingen direct naar Kamp Westerbork. Zowel Max als Helmut overleefden de oorlog niet en werden vermoord in een Duits concentratiekamp.

Fred woonde aan het begin van de oorlog in Rotterdam. Hij kwam terecht in Kamp Westerbork. Hij werd op 16 februari 1943, met 1108 personen van kamp Westerbork naar vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau gedeporteerd. In Auschwitz werd hij op 30 april 1943 vermoord. Zijn ex-vrouw en zonen overleefden de oorlog.

Auschwitz was een concentratiekampcomplex dat tijdens de Tweede Wereldoorlog door nazi-Duitsland rondom de Poolse stad Oświęcim (Duits: Auschwitz) in het geannexeerde deel van Polen werd opgezet. Auschwitz was het grootste van alle Duitse concentratie-

kampen en bestond aan het einde van de oorlog uit Auschwitz I (het basiskamp (Duits: Stammlager) ten zuidwesten van de stad), Auschwitz II-Birkenau (het Vernichtungslager (vernietigingskamp) ten westen van de stad), Auschwitz III-Monowitz (een werkkamp ten oosten van de stad bij de IG Farben-fabriek) en tevens tientallen subkampen. Ongeveer 1,3 miljoen mensen werden naar Auschwitz gedeporteerd. Van hen zijn er ongeveer 1,1 miljoen om het leven gekomen; het grootste deel van de slachtoffers werd vergast. Van 1940 tot en met begin 1942 was het Auschwitz-complex voornamelijk een concentratiekamp; gevangenen kwamen om het leven door de combinatie van grove mishandeling, uitputting en ziekte. Vanaf het begin van 1942 tot oktober 1944 was de actieve massamoord op Joden net zo'n belangrijke functie van het complex.

Meer informatie

[Huwelijk Frederik Max Theodor Meijers & Salomon Meijers & Ida Levy & Bertha Katie van Laar & Willem van Laar & Anna Maria Wolf op 7 januari 1930 te Utrecht, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Registratie Frederik Max Theodor Meijers in 1880 » Open Archieven](#)

[Joods Biografisch Woordenboek \(jodeninederland.nl\)](#)

[Frederik Max Theodor Meijers \(joodsmonument.nl\)](#)

[Frederik Max Theodor Meijers \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 24, 1938, no 6, 1938 » 1938-06 - Pag. 26 | Delpher](#)

[Lijst van Jodentransporten vanuit Nederland - Wikipedia](#)

[Auschwitz \(concentratiekamp\) - Wikipedia](#)

[Frederik Max Theodor Meijers - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.